

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er til dels en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 131 fra folketingsåret 2002-03 om forbud mod anvendelse af pesticider inden for en beskyttelseszone omkring alle almene vandforsyningsanlæg. Se Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne s. 9094 og tillæg A s. 6338 og 6344.

Vandboringer er særlig sårbare over for nedsivning af sprøjtemidler fra marken rundt om boringen. Driften af marken lige over et grundvandsmagasin er mest afgørende for kvaliteten af vandet i magasinet.

Selv om vandrette vandstrømninger i diverse sprækker kan gøre det svært at afgøre, hvor på jordoverfladen en forurening i grundvandet kommer fra, så er det trods alt den lodrette tyngdekraft, der bringer vandet ned, og derfor er arealet lige over vandreservoiret det allervigtigste, når det gælder beskyttelse mod pesticider, der potentielt kan sive ned.

Der er i dag en 10 m fysisk sikringszone rundt om vandboringerne, hvor der ikke må anvendes eller forefindes sprøjtemidler eller gødning. Dette er imidlertid ikke nok.

Der opereres allerede i dag med en kildepladszone på 300 m i radius, som kan angives i regionplanens kortmateriale, inden for hvilken amterne kan nedlægge forbud mod forhold, som kræver tilladelse efter

miljøbeskyttelseslovens § 19. Kildepladszonen er bl.a. begrundet i den korte afstand og transporttid til indvindingsboringerne, der medfører muligheder for at udføre eventuelle afværgeforanstaltninger. Derfor bør kildepladszonen også gennem regionplanlægningen så vidt muligt friholdes for aktiviteter, der kan indebære en risiko for grundvandet.

Enhedslisten mener ikke, at retten til at forurene er omfattet af ejendomsretten, og derfor skal der ikke ydes erstatning for tabet af retten til at sprøjte med pesticider på et areal.

Under Folketingets behandling i foråret 2003 af Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 131 om forbud mod anvendelse af pesticider inden for en beskyttelseszone omkring alle almene vandforsyningsanlæg viste mange partier velvilje med hensyn til formålet, men der herskede tvivl om, hvorvidt en radius på 300 m – som foreslået af Enhedslisten – var optimalt.

Det faglige grundlag for at udvide den beskyttede zone omkring vandboringerne, der skal sørge for den mest umiddelbare beskyttelse af det underliggende vandreservoir, er ved at blive udarbejdet i et udvalg, hvor også vandværkerne er repræsenteret. Rapporten offentliggøres i november 2003.